

Numai Cristos este Calea

Marturia fostului preot romano-catolic

Henry Gregory Adams

M-am născut în Wolseley, Saskatchewan, Canada, din părinți romano-catolici, și am crescut strict în credința lor. Încă de mic copil am încercat să fiu bun, dar tot mereu cădeam în păcat. Mă îndreptam spre pierzare, ca toți oamenii. Mi s-a spus că, dacă m-aș face călugăr și preot, aș putea evita păcatul și aș putea fi mai sigur de salvarea mea. Deoarece căutam sincer salvarea, am intrat într-un ordin călugăresc benedictin [cu regulile canonice ale lui Basilius], unde am primit sutana, am adoptat numele călugăresc al „Sfântului Hilarion cel Mare“ și am depus jurământul. În calitatea mea de călugăr aflat în faza de pregătire eram numit „fratele Hilarion“, iar după ordinare „părintele Hilarion“.

Autoflagelare

Voiam neapărat să-L servesc pe Domnul Iesus Cristos și credeam că, dacă duceam o viață de călugăr, făceam exact lucrul acesta. Îmi îndeplineam toate îndatoririle mănăstirești până la cel mai mic amănunt. În fiecare miercuri și vineri seară mă biciuiam până ce-mi sângera uneori spinarea; în timpul acestei penitențe sărutam deseori dușumeaua; adesea îmi luam masa sărăcăcioasă stând îngenuncheat pe podea, iar uneori renunțam total la hrană. Am săvârșit multe forme de penitență, deoarece îmi căutam cu adevărat salvarea. Mi se spunea că în felul acesta puteam în final să-mi câștig intrarea în cer. Nu știam că în Cuvântul lui Dumnezeu se spune astfel: „*Căci prin grație [har] sunteți salvați, prin credință, și aceasta nu este de la voi, ci e darul lui Dumnezeu: nu pe baza faptelor, ca să nu se laude nimeni*“ (Efeseni 2:8-9).

În sfârșit preot

După ani de studiu și muncă fizică în mănăstire, am fost în sfârșit ordonat preot. Am servit în cinci parohii din Lamont, provincia Alberta. În fiecare zi citeam liturgia, ascultam spovedanii, rosteam rugăciunile adresate Mariei cu ajutorul mătâniilor, mă închinam mai multor sfinți, recitam rugăciunile din breviar și-mi îndeplineam penitențele mănăstirești cu mai multă feroare ca niciodată. Totuși, acestea nu-mi satisfăceau sufletul neliniștit și dezgustat. Am ajuns într-o stare și mai profundă de deznădejde decât atunci când eram copil, dar Cristos avea grijă de mine cu fidelitate.

Cartea lui Dumnezeu și Biserica mea

În timpul studiilor întreprinse pentru a deveni preot aveam la dispoziție trei comentarii biblice, dar nu și Biblia. După ce am fost ordonat preot, am ajuns să mă familiarizez cu versiunea romano-catolică a Bibliei, și în ea mă izbeam de versete care se contraziceau total cu convingerile și practicile mele. Cartea lui Dumnezeu îmi spunea un lucru, iar Biserica mea opusul lui. Cine avea dreptate, Biserica Romano-catolică sau Dumnezeu? În cele din urmă am dat crezare Cuvântului lui Dumnezeu.

Viața de mănăstire și sacramentele prescrise de Biserica Romano-catolică nu m-au ajutat să-L cunosc personal pe Cristos și să găsesc salvarea. După doisprezece ani și

jumătate îndelungi am fugit din mănăstire ca păcătos pierdut, fără pace în suflet. În mine era numai natura „*omului vechi, care este coruptă în poftele înșelătoare*“. Eu aveam nevoie de o natură nouă, de o inimă nouă. Scriptura spune: „*Reînnoiți-vă în spiritul minții voastre... Îmbrăcați-vă cu omul cel nou, care este creat potrivit cu Dumnezeu într-o dreptitudine [conformare cu standardul divin] și sfințenie adevărată*“ (Efeseni 4:21-24). Lucrul acesta se poate realiza numai printr-o naștere din nou făcută de Spiritul (Duhul) lui Dumnezeu doar prin credința în Iesus Cristos și nu printr-o repetare monotonă de rugăciuni, penitențe, sacrificii și fapte bune. „*Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Regatul lui Dumnezeu*“ (Ioan 3:3). „*Crede în Domnul Iesus Cristos și vei fi salvat, tu și casa ta*“ (Fapte 16:31).

Eu mă încred numai în Cristos

Mi-am dat seama că sacramentele Bisericii mele create de om și faptele bune nu foloseau la nimic salvării mele. Ele duceau la o siguranță falsă. Curând după aceea am crezut că Iesus Cristos a murit pentru mine, pentru că nu-mi puteam salva singur sufletul, și m-am încrezut numai în El pentru salvarea mea. Când m-am pocăit de păcatele mele, adică am recunoscut că sunt păcătos și am abandonat acele păcate și L-am primit pe Cristos în inimă, deoarece credeam că El a plătit pe cruce pedeapsa pe care o meritam, am știut nu numai că păcatele îmi erau iertate, dar și uitate, și că eram considerat drept înaintea lui Dumnezeu, adică conform standardului Său. „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu*“ (Romani 3:23). „*Căci plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu e viață eternă prin Iesus Cristos, Domnul nostru*“ (Romani 6:23). Sângele lui Cristos m-a curățat de păcate. „*Sângele lui Iesus Cristos, Fiul Său, ne curăță de orice păcat*“ (1.Ioan 1:7). Acum am pacea lui Dumnezeu. „*De aceea, fiind îndreptățiți [considerați drepti, conformi standardului divin] prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iesus Cristos*“ (Romani 5:1).

Ceea ce aș dori să-ți spun

Prietene, dacă încerci să ajungi în cer pe baza propriilor tale eforturi, aș vrea să-ți spun apăsător că salvarea nu se face prin fapte, „*ca să nu se laude nimeni*“. Cerul nu poate fi dobândit prin merite omenești. Numai Cristos este Calea și Răspunsul. „*Căci este un singur Dumnezeu și un singur Mediator între Dumnezeu și oameni, Omul Cristos Iesus, care S-a dat pe Sine Însuși pentru toți ca preț de răscumpărare*“ (1 .Timotei 2:5-6). Vino la El acum, așa cum ești, și recunoaște-ți păcatele. Cere-I iertare și primește-L ca pe singurul tău Salvator și Domn [Stăpân]. Începe să te încrezi în El pentru bunăstarea ta eternă, căci El a plătit totul pentru salvarea ta, și acum te cheamă: „*Veniți la Mine, voi toți care vă osteniți și sunteți greu împovărați, și Eu vă voi da odihnă!*“ (Matei 11:28).

Atunci te poți bucura și tu împreună cu mine că L-ai găsit pe Salvatorul tău, Cristos cel viu.

De la convertirea sa, Henry Gregory Adams este un evanghelist activ și un apărător al credinței. Actualmente trăiește în Ottawa, Canada, unde conduce o organizație misionară evanghelică. Pe Internet se găsesc pagini despre el.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

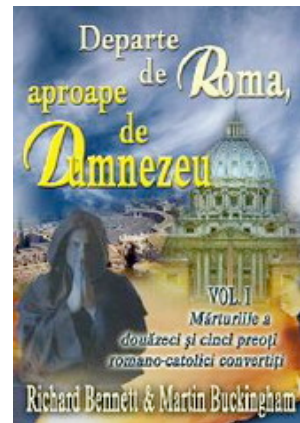
Aceasta marturie este preluata din cartea
Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch
www.clkv.ch